

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ БІОТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії
В.о. ректора ДБТУ
Андрій КУДРЯШОВ
«05» квітня 2023 р.
код 44234755

ПРОГРАМА
співбесіди для здобуття освітнього ступеня «Бакалавр» на базі ПЗСО (НРК 5)
з дисципліни: УКРАЇНСЬКА МОВА

Харків 2023

ЗМІСТ

Загальні положення.....	3
1. Вимоги до рівня підготовки вступників.....	4
2.Зміст вступного випробування.....	5
3. Критерії оцінювання знань вступників.....	13
4. Порядок проведення вступного випробування.....	14
Рекомендована література.....	15
ДОДАТОК«Екзаменаційний білет з української мови» (зразок).....	16

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Програму з української мови 2023 року розроблено з урахуванням чинних програм: Українська мова. 5-9 класи. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання. Київ : Освіта, 2013 (зі змінами, затвердженими наказом МОН України від 07.06.2017 № 804). Українська мова. 10-11 класи. Програма для загальноосвітніх навчальних закладів з українською мовою навчання (затверджена наказом МОН від 28.10.2010 № 1021, крім рівня стандарту; рівень стандарту зі змінами, затверджена наказом Міністерства від 14.07.2016 № 826). Програма для загальноосвітніх навчальних закладів. Київ : Освіта, 2013 (зі змінами, затвердженими наказом МОН України від 07.06.2017 № 804). Матеріал програми містить такі розділи: «Фонетика, Графіка», «Лексикологія. Фразеологія», «Будова слова. Словотвір», «Морфологія», «Синтаксис», «Стилістика», «Орфоепія», «Орфографія», «Пунктуація».

Метою вступного іспиту з української мови є з'ясування рівня теоретичної підготовки, сформованості орфографічних та пунктуаційних умінь і навичок кожного вступника. Зміст тестових завдань з української мови відображає рівень її розвитку, різноманітність синтаксичних конструкцій, лексичну повноту й багатство стилістичних засобів та відповідають нормам сучасної літературної мови. Зміст тестових завдань відповідає вимогам, передбачених програмами з української мови для загальноосвітніх шкіл. Методика підготовки, проведення та перевірки письмового тестового іспиту з української мови відповідає вимогам до виконання та перевірки письмових робіт, визначеним наказом МОН України (№1/9-342 від 18.05.2009 р.). В основу критеріїв оцінювання екзаменаційних робіт покладено чинні в загальноосвітній школі норми оцінювання знань, умінь і навичок учнів з української мови.

Змістовно-методичне забезпечення вступних випробувань здійснюють

науково-педагогічні працівники кафедри мовної підготовки ДБТУ.

1. ВИМОГИ ДО РІВНЯ ПІДГОТОВКИ ВСТУПНИКІВ

Учасники зовнішнього незалежного оцінювання повинні:

- знати зміст мовних понять і термінів;
- розпізнавати мовні явища й закономірності;
- групувати і класифікувати вивчені мовні явища;
- визначати істотні ознаки мовних явищ;
- розуміти значення й особливості функціонування мовних одиниць;
- установлювати причинно-наслідкові зв'язки мовних явищ;
- застосовувати знання з фонетики, лексики, фразеології, морфеміки, словотвору, морфології, синтаксису та лінгвістики тексту в практичних ситуаціях;
 - оцінювати мовлення з погляду дотримання основних орфоепічних, лексичних, морфологічних, синтаксичних норм української мови;
 - оцінювати письмові висловлювання з погляду мовного оформлення й ефективності досягнення поставлених комунікативних завдань;
 - відрізняти випадки правильного використання мовних засобів від помилкових;
 - використовувати різноманітні виражальні засоби, граматичні конструкції, лексичне і фразеологічне багатство української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування;
 - оформлювати письмове мовлення відповідно до орфографічних, граматичних і пунктуаційних норм української мови.

2. ЗМІСТ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Фонетика. Графіка

Фонетика як розділ мовознавчої науки про звуковий склад мови. Звуки мови й звуки мовлення. Голосні й приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі. Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї, щ. Склад. Складоподіл. Наголос, наголошені й ненаголошені склади. Уподібнення приголосних звуків. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Основні випадки чергування у–в, і–й.

Лексикологія. Фразеологія

Лексикологія як учення про слово. Ознаки слова як мовної одиниці. Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Лексика української мови з погляду активного й пасивного вживання. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про стійкі сполуки слів і вирази. Фразеологізми. Приказки, прислів'я, афоризми. Типи словників.

Будова слова. Словотвір

Будова слова. Основа слова й закінчення. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Словотвір. Твірні основи при словотворенні. Основа похідна й непохідна. Основні способи словотворення в українській мові: префіксальний, префіксально-суфіксальний, суфіксальний, безсуфіксальний,

складання слів або основ, перехід з однієї частини мови в іншу. Основні способи творення іменників, прикметників, дієслів, прислівників. Складні слова. Способи їх творення. Сполучні голосні [o], [e] у складних словах.

Морфологія

Морфологія як розділ мовознавчої науки про частини мови.

Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Іменники спільного роду. Число іменників. Іменники, що вживаються в обох числових формах. Іменники, що мають лише форму однини або лише форму множини. Відмінки іменників. Відміни іменників: перша, друга, третя, четверта. Поділ іменників першої та другої відмін на групи. Особливості вживання та написання відмінкових форм. Букви -а(-я), -у(-ю) в закінченнях іменників другої відміни. Відмінювання іменників, що мають лише форму множини. Невідмінювані іменники в українській мові. Особливості творення іменників.

Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням: якісні, відносні та присвійні. Явища переходу прикметників з одного розряду в інший. Якісні прикметники. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста та складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників. Повні й короткі форми якісних прикметників. Особливості відмінювання прикметників (тверда та м'яка групи). Творення прикметників, перехід прикметників в іменники.

Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди числівників за значенням: кількісні (на позначення цілих чисел, дробові, збірні) й порядкові. Групи числівників за будовою: прості й складені. Типи відмінювання кількісних числівників:

1) один, одна;

- 2) два, три, чотири;
- 3) від п'яти до двадцяти, тридцять, п'ятдесят ... вісімдесят;
- 4) сорок, дев'яносто, сто;
- 5) двісті – дев'ятсот;
- 6) нуль, тисяча, мільйон, мільярд;
- 7) збірні;
- 8) дробові.

Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Творення числівників.

Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Співвіднесеність займенників з іменниками, прикметниками й числівниками. Розряди займенників за значенням: особові, зворотний, присвійні, вказівні, означальні, питальні, відносні, неозначені, заперечні. Особливості їх відмінювання. Творення займенників.

Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на *-но*, *-то*). Безособові дієслова. Види дієслів: доконаний і недоконаний. Творення видових форм. Часи дієслова: минулий, теперішній, майбутній. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного і наказового способів дієслів. Словозміна дієслів I і II дієвідміни. Особові і числові форми дієслів (теперішнього і майбутнього часу й наказового способу). Родові і числові форми дієслів (минулого часу й умовного способу). Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього і майбутнього часу.

Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні і пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Відмінювання дієприкметників. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми

на *-но, -то*.

Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівники доконаного й недоконаного виду, їх творення. Дієприслівниковий зворот.

Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників за значенням. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.

Прийменник як службова частина мови. Групи прийменників за походженням: непохідні (первинні) й похідні (вторинні, утворені від інших слів). Групи прийменників за будовою: прості, складні й складені. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника.

Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні (єднальні, протиставні, розділові) й підрядні (часові, причини, умовні, способу дії, мети, допустові, порівняльні, з'ясувальні, наслідкові). Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).

Частка як службова частина мови. Групи часток за значенням і вживанням: формотворчі, словотворчі, модальні.

Вигук як частина мови. Групи вигуків за походженням: непохідні й похідні. Значення вигуків. Звуконаслідувальні слова.

Синтаксис

Завдання синтаксису. Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення. Словосполучення. Головне й залежне слово в словосполученні. Типи словосполучень за морфологічним вираженням головного слова. Словосполучення непоширені й поширені.

Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення.

Порядок слів у реченні. Види речень у сучасній українській мові: за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертання).

Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Особливості узгодження присудка з підметом. Способи вираження підмета. Типи присудків: простий і складений (іменний і дієслівний). Способи їх вираження. Основні функції та способи вираження компонентів складеного присудка: вираження граматичного значення присудка (функція допоміжної частини) та вираження основного лексичного значення присудка (функція основної частини – неозначеної форми дієслова чи іменної частини).

Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченні. Означення узгоджене й неузгоджене. Прикладка як різновид означення. Додаток. Типи обставин за значенням. Способи вираження означень, додатків, обставин. Порівняльний зворот. Функції порівняльного звороту в реченні (обставина способу дії, присудок).

Односкладні речення. Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні). Способи вираження головних членів односкладних речень.

Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Звертання непоширені й

поширені. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення.

Складне речення. Ознаки складного речення. Засоби зв'язку простих речень у складному:

- 1) інтонація та сполучники або сполучні слова;
- 2) інтонація.

Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.

Складносурядне речення. Єднальні, протиставні та розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.

Складнопідрядне речення, його будова. Головне й підрядне речення. Підрядні сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку у складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умовні, допустові).

Складнопідрядні речення з кількома підрядними, їх типи за характером зв'язку між частинами:

- 1) складнопідрядні речення з послідовною підрядністю;
- 2) складнопідрядні речення з однорідною підрядністю;
- 3) складнопідрядні речення з неоднорідною підрядністю.

Безсполучникове складне речення. Типи безсполучникових складних речень за характером смислових відношень міжскладовими частинами-реченнями:

- 1) з однорідними частинами-реченнями (рівноправними);

2) з неоднорідними частинами (пояснюваною і пояснювальною).

Складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку.

Способи відтворення чужого мовлення. Пряма й непряма мова. Речення з прямою мовою. Слова автора. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог.

Лінгвістика тексту

Складне синтаксичне ціле (ССЦ), його основні ознаки. ССЦ й абзац. Види та засоби міжфразового зв'язку. Актуальне членування речення: «дане» й «нове».

Стилістика

Стилі мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їх основні ознаки, функції.

Орфоепія

Вимова голосних (наголошених і ненаголошених).

Вимова приголосних звуків:

- 1) [дж], [дз], [дз?];
- 2) [г];
- 3) [ж], [ч], [ш], [дж];
- 4) груп приголосних (уподібнення, спрощення);
- 5) м'яких приголосних;
- 6) подовжених приголосних.

Вимова слів з апострофом.

Орфографія

Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [е], [и], [о] в коренях слів. Спрощення в групах приголосних. Сполучення йо,ьо. Правила вживання м'якого знаку. Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних

звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Позначення чергування приголосних звуків на письмі. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Написання чоловічих і жіночих імен по батькові, прізвищ. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис *н та нн* у прикметниках, дієприкметниках і прислівниках, *не, ні* з різними частинами мови. Особливості написання числівників і займенників. Написання окремо (сполучень прислівникового типу), разом і через дефіс (прислівників, службових частин мови, вигуків).

Пунктуація

Розділові знаки в кінці речення. Розділові знаки в простому й складному реченнях.

Розвиток мовлення

Загальне уявлення про спілкування й мовлення; види мовленнєвої діяльності (аудіювання, читання, говоріння, письмо); адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення; основні правила спілкування. Тема й основна думка висловлювання. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Текст, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Мовні засоби зв'язку речень у тексті. Типи мовлення (розповідь, опис, роздум). Структура тексту типу розповіді, опису, роздуму.

3.КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕСТІВ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Оцінювання знань абітурієнтів проводиться за прийнятою в університеті під час вступної кампанії 200-бальною шкалою. Мінімальна сума балів, що необхідно набрати для зарахування, складає 100 балів.

Тести містять 25 завдань з української мови.

Тестування триває 60 хвилин. Із них: на виконання 25 завдань відведено 45 хвилин; загально-організаційні заходи, оформлення титульної частини роботи – 15 хвилин.

За виконання кожного завдання з вибором однієї правильної відповіді вступник може отримати 8 балів, неправильної відповіді – 0 балів.

Таким чином, максимальна кількість отриманих балів за правильні відповіді тестових завдань може становити до **200** балів.

Набрана сума балів виставляється в екзаменаційну відомість та екзаменаційний лист абітурієнта.

4. ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Фахове вступне випробування проводиться у формі письмового іспиту. Для проведення вступного випробування формуються окремі групи вступників в порядку надходження (реєстрації) документів. Список допущених до вступного випробування ухвалюється рішенням приймальної комісії, про що складається відповідний протокол.

Для проведення вступного випробування голова комісії з української мови готує екзаменаційні білети відповідно до «Програми вступного випробування». Програма вступного випробування оприлюднюється на веб-сайті Університету.

Вступне випробування проводиться в терміни, передбачені Правилами прийому до ДБТУ.

На іспит вступник приходять з документом, що посвідчує особу (паспорт громадянина України у вигляді книжечки, ID-картка), по пред'явленні якого він отримує екзаменаційний лист, завдання (екзаменаційний білет). Екзаменаційний білет містить завдання з тем, вказаних у програмі вступного випробування. Тривалість іспиту – 1 астрономічна година.

Користуватися під час виконання завдань друкованими, електронними або іншими інформаційними засобами забороняється.

Виконані тести зберігаються після випробування в особовій справі вступника.

Результати випробування оцінюються за шкалою від 0 до 200 балів за правилами, вказаними в розділі «Критерії оцінювання фахового вступного випробування». Рівень знань вступника за результатами іспиту вноситься до екзаменаційної відомості й підтверджується підписами голови та членів комісії. Відомість оформлюється разом з «екзаменаційним листом» вступника і передається до приймальної комісії в день складання вступного випробування.

5. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Авраменко О. М. Українська мова та література : Довідник. Завдання в тестовій формі. Київ : Грамота, 2021. 560 с.
2. Білоусова Н, Терещенко В., Головань Г., Сергєєва Н., Кривопуст Н. Українська мова і література. Комплексна підготовка до ЗНО. Київ : Генеза, 2021. 432 с.
3. Бондаренко М. Ф. Українська мова : посібник-практикум для абітурієнтів. Харків : ХНУРЕ, 2013. 556 с.
4. Коврига Л. П. Зовнішнє тестування з української мови. Вступні іспити до ВНЗ : універсальний довідник. Харків : Белкар-книга, 2017. 312 с.
5. Козачук Г. О. Українська мова для абітурієнтів : навч. посібник. Київ : Вища школа, 2016. 287 с.
6. Плющ М. Я. Граматика української мови : підручник. Київ : Вища школа, 2019. 286 с.
7. Терещенко В., Головань Г., Сергєєва Н. Кривопуст Н. ЗНО-22. Українська мова. Рівень стандарту. Київ : Генеза, 2021. 256 с.
8. Терещенко В., Сергєєва Н., Головань Г. Українська мова. ЗНО 2022. Комплексна підготовка. + Інтерактивні тести. Київ : Генеза, 2021. 260 с.
9. Український правопис (PDF) (українською). Українська національна комісія з питань правопису. 2019. Архів оригіналу за 17 вересня 2019. ULR : <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/05062019-onovl-pravo.pdf>

ДОДАТОК

«Екзаменаційний білет з української мови»

Зразок

Міністерство освіти і науки України
Харківський державний університет харчування та торгівлі

ЗАТВЕРДЖУЮ
Голова приймальної комісії
в.о. ректора ДБТУ

Ш И Ф Р

_____ Р.С. Тихонченко
«»2023 р.

(заповнюється відповідальним
секретарем приймальної комісії)

ЕКЗАМЕНАЦІЙНИЙ БІЛЕТ № 1

Кожне завдання (1-15) має чотири варіанти відповідей, позначених літерами А, Б, В, Г, із яких лише ОДНА ПРАВИЛЬНА. Виберіть правильний варіант відповіді і позначте у відповідній клітинці таблиці (напроти літери обраної відповіді), що подається до кожного завдання. Позначка робиться в такий спосіб

Не робіть інших позначок або більше однієї – вони вважатимуться ПОМИЛКАМИ !

За виконання кожного завдання з вибором однієї правильної відповіді абітурієнт може отримати 4 бали, неправильної відповіді - 0 балів.

Завдання

1. У якому рядку всі приголосні – дзвінки:

- А слово, дзвін, щавель, доля;
- Б дзьоб, розмова, полин, бур'ян;
- В день, мілина, джерело, зерно;
- Г мир, клопіт, малина, брова.

А	
Б	
В	
Г	

2. **Визначте рядок, у якому в кожному випадку слід ужити у:**

- А сам (у, в) дома, щоденник (у, в) портфелі;
Б побували (у, в) Італії, відомий (у, в)чений;
В крісло (у, в) кімнаті; запитай (у, в) мами;
Г кращий (у, в) команді; печиво (у, в) коробці.

А	
Б	
В	
Г	

3. **Позначте рядок, у якому в усіх словах значущі частини виділено правильно:**

- А Ольж|ин, дитяч|ий, пере|писа|ти, задовол|енн|я
Б сипуч|ий, бо|язк|ий, велич|езн|ий, гречк|а
В анти|демократ|ичн|ий, силь|н|ий, зор|я, пол|е
Г прогрес|ив|н|ий, чутл|ив|ий, худор|ляв|ий, сті|лець

А	
Б	
В	
Г	

4. **Позначте варіант, у якому в усіх словах подовжений звук пом'якшений:**

- А підніжжя, гіллястий, ссавці, ввібрати;
Б роздоріжжя, тушшю, піччю, докорінно;
В збіжжя, попідтинню, паліччя, волосся;
Г ніччю, колосся, дводенний, нездоланний.

А	
Б	
В	
Г	

5. **Через дефіс пишуться всі займенники рядка:**

- А (який)небудь, (хтозна)що, (будь)кому;
Б (скільки)небудь, (будь)чиїми, (аби)який;
В (казна)чим, (де)хто, кому(сь);
Г на (чому)небудь, (ні)кого, (аби)чим.

А	
Б	
В	
Г	

6. **Визначте рядок, у якому в усіх словах при зміні слова або утворенні спільнокореневого слова відбудеться чергування приголосних:**

- А дорога, сміх, естетика, фартух;
Б книга, велетень, універмаг, свято;
В епілог, Сибір, свекруха, зошит;
Г бідолаха, ріг, папір, олівець.

А	
Б	
В	
Г	

7. **Правильно подано тлумачення фразеологізму зуби з'їсти у рядку:**

- А Торкнутися найболючішого, того, що найбільше хвилює.
Б Мати великий життєвий досвіт.
В Укрити ганьбою, соромом.
Г Почати кричати, лементувати.

А	
Б	
В	
Г	

8. Позначте, у якому рядку всі іменники належать до спільного роду:

- А черепаха, деревце, рукавиця, лицар;
Б горопаха, Ліля, селянин, ожина;
В ненажера, гуляка, непосида, нероба;
Г роззява, архітектор, нездара, космонавт.

А	
Б	
В	
Г	

9. Відносні займенники знаходяться в рядку:

- А мій, твій, свій, наш, ваш, їхній, його, її, їх;
Б хтось, хто-небудь, будь-який, абищо, казна-що, деякий, хтозна-
який, дехто;
В весь, всякий, кожний, самий, сам, інший;
Г хто, що, який, чий, котрий, скільки.

А	
Б	
В	
Г	

10. Дієприкметник є означенням у реченні:

- А Двері в хату були зачинені.
Б Гори вкриті лісом.
В Рівними рядами стоять обважнілі плодами яблуні.
Г Його слова не були почуті.

А	
Б	
В	
Г	

11. Усі числівники кількісні в рядку:

- А дванадцять, четвертий, тридцять шість;
Б сімсот двадцять, сорок один, тринадцятий;
В сто другий, двісті вісім, чотирнадцять;
Г двадцять, вісімсот сорок, дванадцять.

А	
Б	
В	
Г	

12. Укажіть варіант, у якому всі числівники порядкові:

- А один, третій, двісті сорок перший, тридцять чотири;
Б одинадцять, дві четвертих, шістдесят шостий, троє;
В сто тридцять перший, стодвадцятип'ятитисячний, сьомий,
мільйонний;
Г два з половиною, шестеро, декілька, дев'яносто.

А	
Б	
В	
Г	

13. Пара речень, у кожному з яких ужито прислівник:

- А Нарешті всіх зібрали до купи. Навколо хати ростуть вишні.
Б Він здивовано дивився на нас. У нього здивоване обличчя.
В Ти вдало сьогодні виступив. Наша подорож була вдалою.
Г Скрізь ростуть квіти. Тоді було холодно.

А	
Б	
В	
Г	

14. Узагальнено-особове речення, яке має ті самі граматичні ознаки, що й неозначено-особове речення:

- А Язиком поле не орють (Нар. тв.).
- Б Козацькому роду нема переводу (Нар. тв.).
- В Раз опечешся – другий остережешся (Нар. тв.).
- Г Не питай старого, а питай бувалого (Нар. тв.).

А	
Б	
В	
Г	

15. Правильно виділено звертання в реченні:

- А Мій брат Богдане, сповістив полковників, що ти живий і що чекаєш їх (Л.Костенко).
- Б Безмежнеє поле в сніжному завою, ох, дай мені обширу й волі! (І.Франко)
- В Ще краще було б, пане Лесю під спів колядок сісти в темному куточку або грітися біля вогню в грубці і слухати казку (О.Іваненко).
- Г А що старий, якби ти попрохав ще й худоби та птиці ? (Нар. тв.)

А	
Б	
В	
Г	

16. Спільнокореневими до слова роса є всі слова, ОКРІМ:

- А росинка
- Б зрошення
- В рослий
- Г росяний

А	
Б	
В	
Г	

17. Не мають закінчення обидва слова в рядку:

- А ухвалено, збудований
- Б сорок, по-полтавськи
- В горілиць, плакучі
- Г запанібрата, змито

А	
Б	
В	
Г	

18. Спільнокореневим до слова ГОРА є:

- А горянка
- Б горечко
- В горючий

А	
Б	
В	

Г гороскоп

Г	
---	--

19. *Немає лексичної помилки в рядку:*

- А багаточисельні дзвінки
- Б рішити завдання
- В наступного разу
- Г погляди співпадають

А	
Б	
В	
Г	

20. *Лексичну помилку допущено в рядку:*

- А освітлювальний прилад
- Б освітній заклад
- В освічене перехрестя
- Г освітянська спільнота

А	
Б	
В	
Г	

21. *Синонімом до слова ЗБАГНУТИ є:*

- А зібгати
- Б розбагатіти
- В зрозуміти
- Г розгубитися

А	
Б	
В	
Г	

22. *Лексичну помилку допущено в рядку:*

- А являється прикладом
- Б скасувати конференцію
- В непридатний до вжитку
- Г зважати на правила

А	
Б	
В	
Г	

23. *Антонімами є слова:*

- А серйозний - стриманий
- Б делікатний - приємний
- В деградувати - відроджуватися
- Г акліматизований - пристосований

А	
Б	
В	
Г	

24. *Помилково вжито слово в рядку:*

- А брати участь
- Б здавати іспит
- В додати води
- Г здобути освіту

А	
Б	
В	
Г	

25. Лексичну помилку допущено в рядку:

А діюче законодавство

Б цікава пропозиція

В підсумкове заняття

Г курячий бульйон

А	
Б	
В	
Г	